

Иван Вазов

Не, не ще се радвам
кръвожадно...

Не, не ще се радвам кръвожадно.
Скъпи нам са тез победни лаври.
Всяка радост в мойто сърце страдно
прави ножа повеч да се завре.

Колко сълзи всяка песен струва!
Всяк възторг е океан от злоба,
в други гърди що бесней, върлува,
всякой лавър е триумф на гроба.

Не, не ще се радувам безумно:
кръвта дето леем, наша кръв е,
не нудете ме да пея шумно –
на плача всегда певецът пръв е.

Вас ви смайва шумът на борбите,
славата, юнаците, що светят –
гробовете, майките, сълзите
вижда, чувствува един поетът.

Пловдив, декември 1885

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4489>]